

Inner

Petra Hamplová / skleněné objekty
Petr Hampl / obrazy, kresby asfaltem

Zviditelněný pohyb

Tato výstava je konfrontací dvou typů čar. Na jedné straně jsou to čáry, které mají prostorovou povahu a křehkost materiálu, z něhož jsou vyrobeny, tedy ze skla, na druhé straně jsou to dehtové čáry na měděném plechu, robustní a plošné. Sousloví prostorové čáry může znít protismyslně, protože podle známé Eukleidovy definice je čára délkou bez šířky, je to planimetrický, nikoli stereometrický útvar. Skleněné linie Petry Hamplové jsou však rozvinuty právě do prostoru. Protínají prostor v krivkách, které ztělesňují motoriku ruky i pohyb představitelství, která je hybatelem těchto křivek. Asfaltová čára vedená rukou a myslí Petra Hampla má zcela jiný duktus a charakter. Čára zde artikuluje plochu, zároveň je ale tato plocha pozadím pro autonomní pohyb čáry. Dehtová stopa Petra Hampla osciluje mezi malířským a kresebným pojetím čáry. Zatímco malířsky pojednaná čára vytváří soustavu ploch, kresebná linka plochu potlačuje ve prospěch svého vlastního pohybu.

Konfrontace prostorové, skleněné čáry s dehtovou čarou, která odvíjí svou motoriku striktně vázaná na plochu, umožňuje vidět dvě základní formy linie. Čáru, která modeluje tvar prostorovým rozvinutím a čáru, která vystupuje z plochy, ale zároveň v ní zůstává. Množství těchto forem, zde jsou zastoupeny dvě, nepřímou ukazuje na univerzalitu čáry jako způsobu, jímž vnímáme věci a jevy tohoto světa v jejich bytostné oddělenosti. Tato oddělenost jednotlivých věcí a jevů je však zároveň jejich sounáležitostí. Věci a jevy k sobě patří proto, že se od sebe liší a teprve tato diference ustavuje jejich vzájemnou odkázanost.

Zmínili-li jsme dvě odlišné formy linií, je třeba ještě připomenout dvě odlišné matérie, které jsou zde konfrontovány. Sklo je materiál, který rozehrává optické vlastnosti jaksi sám od sebe. Světlo, které prochází sklem, může vytvářet různé jevy, z nichž nejnámější je lom, refrakce. Ta je sama o sobě složitá. Sklářský výtvarník tedy nepracuje pouze s tvarem a barvami, jako je tomu u jiných výtvarných disciplín, ale rovněž a především musí vycházet z optických vlastností skla samého. Sklo může být transparentní a může tedy být médiem pohlcení svého okolí, nebo může být opakní, a může tedy být vůči svému okolí uzavřeno. Sklo je tedy materiál, který dává ve své základní podobě zaznívat světlu v jeho jsočnosti.

Měď se ve výtvarném umění používá jednak v podobě štočků při tisku z hloubky, je tedy podkladem pro jednu z výsostných grafických disciplín, jednak jako jeden z prvků slitiny bronzu, který se uplatňuje dlouhá staletí v sochařství jako jeden z nejtvrdejších materiálů. Tyto notoricky známé informace je třeba vzít na vědomí při posouzení toho, že Petr Hampl použil plech jako obdélnou plochu, vertikalizovanou poměrem výšky a šířky, pro své asfaltové kresby. Asfalt jako přírodní pryskyřici používají grafici jako leptařský kryt, ovšem tento materiál použil Joseph Nicéphore Niépce při expozici kamenných desek. Tato archaická fotografická metoda, která se ukázala být pro další vývoj fotografie bezperspektivní, byla založena na kontrastu nekrytých míst asfaltových vrstev, které po expozici světlem ztvrdly, a neosvětlených míst, která se vymývala rozpouštědlem. Petr Hampl dává vyvstat svým kresbám jinak než světelnou expozicí a prací s asfaltovým podkladem. Zde je naopak tento bitumen, tedy látka snadno rozpustná, použit jako aktivní prvek. Kombinace měděných plechů a asfaltu je sama o sobě nezvyklá, protože v malbě se asfalt používá k lehkým lazurám. Petr Hampl však asfaltu používá jako prostředku, který je zároveň malbou i kresbou.

Krátce jsem se pokusil shrnout odlišnosti obou přístupů, které jsou zastoupeny na této výstavě. Zbývá jen ještě zmínit to společné. Zvláštností čáry je to, že propojuje motorickou i vizuální stránku lidského tvoření. Čára je vlastně zviditelněný pohyb. A nakonec je jedno, jestli je tento pohyb zviditelněn sklem nebo asfaltem.

Michal Janata

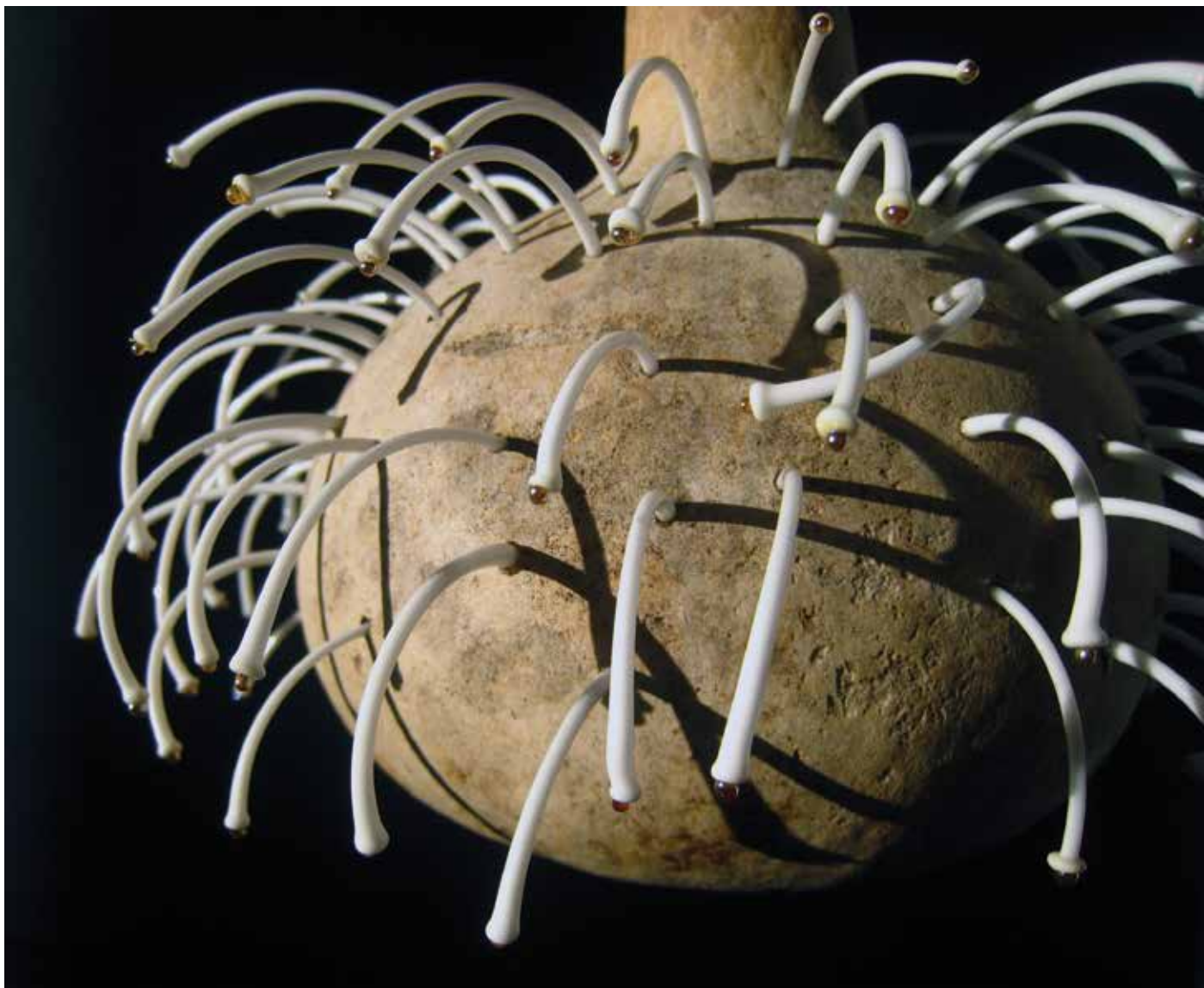
Text ze zahájení výstavy Lineární variace / Petra Hamplová, Petr Hampl, galerie Kus kovu, Praha, 2016

Seznam vyobrazení:

Obálka, 2, 3) Petra Hamplová, Lineární variace, sklo a kov, 2016 / **1, 8-13)** Petr Hampl, Lineární variace, kresba asfaltem na měděném plechu, 2016, 200x50cm / **4)** Petra Hamplová, skleněné figurky, 2015 / **5)** Petra Hamplová, Virtute tenebre, sklo a dřevo, 2015 / **6)** Petra Hamplová, Virtute virgo, sklo a dýně, 2015 / **7)** Petr Hampl, Fragment křídla, olej na plátně, 2009, 100x110cm / **14)** Petr Hampl, Otisk bez názvu, olej na plátně, 2002, 300x160cm / **15)** Petr Hampl, Lebka, olej na plátně, 2002, 180x180cm / **16)** Petr Hampl, 7 duchů, olej na jutě, 2000, 93x148cm / **17)** Petr Hampl, 7 duchů, olej na jutě, 2000, 140x180cm

Petra Hamplová

*1977

Autorka skleněných objektů a šperků Petra Hamplová se věnuje práci se sklem už od svých studií na sklářské škole v Železném Brodě. V roce 2015 poprvé představila značku Skryté světy.

Její nadšení pro materiál, cit pro detail a chuť experimentovat ji přivedlo k vytváření netradičních scénografických kompozic, ve kterých kombinuje skleněné figurky

s přírodními materiály. Vznikají tak miniaturní světy skleněné fantazie, které se vymykají zaběhlým představám.

Petra Hamplová také tvoří autorské skleněné šperky. Při navrhování a vytváření šperků jí baví objevovat nové možnosti v tvarosloví vinutých perlí a sdílí své nadšení pro originalitu a jedinečnost.

Technologie sklářské výroby vychází z tradiční železnobrodské figurkářské tradice. Skleněné tyče se taví u sklářského kahanu a tvarují do požadovaných tvarů. Na výrobu perlí i figurek je používána kompoziční a lampová sklovina z české sklárny Ornela Desná. Práce se sklem je trpělivým procesem, který učí respektovat materiál i oheň.

V současné době vytváří Petra Hamplová prostorové skleněné kresby. Ladné a křehké skleněné křivky kombinuje s pevným a pravidelně řezaným kovem. Okouzluje jí krása skla, průzračnost křišťálu, lesk a čistota barev. V kombinaci s kovem vzniká zajímavé napětí mezi lehkostí skla a elegantními, ale tvrdými křivkami kovových linií.

Petra Hamplová tvoří v ateliéru na Zbraslavi, kde můžete vidět, jak skleněné šperky a figurky vznikají.

Sklářský ateliér Skryté světy,
Elišky Přemyslovny 341, 156 00 Praha-Zbraslav

Kontakt: petra@skrytesvety.com, www.skrytesvety.com

Petr Hampl

*1975

Petr Hampl se věnuje malbě, technikám nástěnné malby a jejich restaurování. Po střední umělecko-průmyslové škole studoval restaurování nástěnných maleb v Litomyšli a poté Vysokou školu umělecko-průmyslovou v ateliéru malby u p. prof. Pavla Nešlehy.

Věnuje se převážně fotorealistické malbě, seznámil se s ikonopisem, vyučuje techniku fresky, sgrafita a mozaiky. Své obrazy vystavoval na samostatných i skupinových výstavách v Praze, Lounech, Olomouci, ale i Štrasburku, nebo v Londýně. Na realistické malbě ho zajímá povrch předmětů. Jejich materiálové vlastnosti, lesk, barva a krása.

V poslední době vytváří kresby asfaltem na měděném plechu. Zajímá ho samotný proces nezobrazivé lineární kresby, její průběh v čase a příběhy, které jsou do linií vepsány. V čarách vnímá také jejich rytmizování i melodičnost, která je vyjádřena silou tahu. Vytváří lineární nepředmětné kompozice, které mají organický, biomorfni charakter.

Kontakt: hampe@email.cz, www.hamplpetr.cz

Vydání tohoto katalogu finančně podpořila Městská část Praha-Zbraslav